

**ת"פ 50828/03 - מדינת ישראל נגד באסם שווקי - עניינו
הסתאים, מוראד שווקי**

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 50828-03 מדינת ישראל נ' שווקי ואח'

בפני כבוד השופט בכירה שרון לארנו-ביבלי
בעניין: מדינת ישראל באמצעות ב"כ עוזד הילה
אקווע

המואשימה

נגד

1. באסם שווקי - עניינו הסתאים
2. מוראד שווקי באמצעות ב"כ עוזד עיסא מוחמדיה

הנאשמים

גור דין - נאשם 2

רקע

הנאשם 2 (להלן - **הנאשם**) הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתוקן בביצוע תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ג-1977.

בכתב האישום נתען כי ביום 17.08.2017 בשעות הערב, תקפו הנאשם 1 והנאשם את שכרי שווקי (להלן - **המתלוון**). נתען כי בעקבות ויכוח בין בניו של הנאשם 1 לסלבם, במהלךו הגיעו להם המתלוון על סגנון הדיבור שלהם, הגיעו הנאשם 1 לבית כשהוא מחזיק בשרשראת העשויה מברזל ותקף באמצעותה את המתלוון בראשו, הפילו ארצתו והמשיכו להכות בראשו, כתפו, אףו וצוואוו. לאחר מכן, תקף הנאשם את המתלוון בכרך שבעת בו בעודו שרוע על הרצפה. בני משפחה הגיעו למקום הפרידו בין הניצים, וזאת בעודו מחזיק בקרש ומנסה להתקרב למתרון במטרה לתקוף אותו באמצעותו.

ביום 19.06.2030 הגיעו הצדדים להסדר טיעון. הנאשם 1 הודה בעובדות כתב האישום המתוקן על פי תשוביתו, שכלה נסיבות נוספות לביצוע העבירה, והנאשם 2 הצטרף לדבריהם אלה. המואשימה ביקשה להסתפק בתשובהת הנאשמים כפי שניתנה, ולהרשעם על פיה. הוסכם כי הנאשם ישלח לקבלת תסجيل שירות המבחן בעניינו, וכי המואשימה תעתר על עונש של שלושה חודשים מאסר שירות בעבודות שירות, בעוד ההגנה חופשיה בטיעונה.

באשר לנאשם 1, ולהשלמת התמונה, יציין כי הצדדים הגיעו להסדר עונשי סגור, לפי יושתו של הנאשם 1 שישה חודשים מאסר בעבודות שירות. ביום 05.01.2020, ולאחר שהתקבל חווות דעת הממונה על עבודות שירות ש谋אה את הנאשם 1 כשיר לביצוע עבודות כאמור, הושת עליו עונש מאסר בעבודות שירות כמוסכם, לצד מאסר מותנה ופיזוי

למתلون.

תסוקיר שירות המבחן

מתסוקיר שירות המבחן שהתקבל ביום 01.01.2020 עולה כי הנאשם בן 23 נשוי ואב לתינוק. קורות חייו פורטו בהרחבה בתסוקיר. הנאשם נטל אחריות למשעו, ושיתף כי הרקע לעבירה נעוץ בסכוסר מתמשך בין אביו, הנאשם 1, לסבו ויתר המשפחה המורחבת. הנאשם תיאר כי איבד שליטה לאחר שהבחן שהנתן 1 הוכה על ידי אחרים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם טרם גיבש מערכת אישיותות בשללה, וכי יש לו קושי להתבטא באופן רגשי בדבר המורכבות בחיו. לצד זאת, הודגש כי הנאשם נטל אחריות למשעו, וכי ההליך המשפטי, הראשון בחיו, היווה עבورو גורם מרתקע. מכלול השיקולים בעניינו, התרשם שירות המבחן מסיכוי נמוך להישנות עבירות אלימות. משכך, המליך השירות על השתת עונש מאסר בעבודות שירות, שיציב לנאים גבולות ברורים.

תמצית טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה עמדה על נסיבות ביצוע העבירה ועל הפגיעה בערכיהם המוגנים שבבסיסה. לדבריה, מתחם העונש ההולם נע בין 3 חודשים וירצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשים מאסר בפועל.abis בשים לב לעובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי ונטל אחריות למשעו, ביקשה למקומו בתחום ההולם ולהשיט עליו חודשים חדשים מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי בסך 1,000 ל"ח.

ב"כ הנאשם ביקש להימנע מהשתת מאסר בעבודות שירות. בתוך קר, עמד על חלקו של הנאשם באירוע, שכלל עיטה במתлон בעודו שכוב על הרצפה. עוד הפנה להודאת הנאים, שכללה את הרקע לביצוע העבירה והעובדת שהוא עצמו הותקף. עוד עמד על נסיבותו האישיות של הנאשם, כמתואר בתסוקיר שירות המבחן, ובפרט על נטילת האחריות והעובדת כי הוא נעדר עבר פלילי.abis בשים לב לאמור ביקש להסתפק בענישה צופה פנוי עתיד. עוד ביקש להימנע מהשתת פיצוי וקנס נוכח מצבו הכלכלי של הנאשם, וכן לאור העובדה כי על אביו כבר הושת פיצוי לטובה למתلون.

מתחם העונש ההולם

העבירות שביצע הנאשם פגעו במספר ערכים חברתיים מוגנים, ביניהם הגנה על שלומו הגוף, ביטחונו האישי ושלוחות נפשו של המתلون. דומה כי אין צורך להזכיר בדבר הסיכון הגלום בעבירות אלימות כגון דא, ונדמה כי אלימות ועדנה מהוועה דרך נפוצה לפתרון סכסוכים, באופן המחייב את בית המשפט לנקטוט ביד קשה נגד הבוחרים בדרך פסולה זו.

כידוע, בשורה ארוכה מאוד של פסקי דין, עמדה ההלכה הפסוקה על הצורך להילחם ביד קשה בשימוש בכוח הזרוע לפתרון סכסוכים, אף לנקטוט בענישה חמירה לשם כך. כך למשל, נפסק כי "בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה היותר הגלומה בעבירות אלימות, לנוכח הפגיעה הקשה בערכים המוגנים של שלמות הגוף והנפש וההגנה על הביטחון, ועל הצורך בהרתעה מפני ביצוען. על רקע התగבורות מעשי האלימות אף ניכרת מגמה ברורה בפסקה של החמורה בענישה בעבירות אלימות בכלל ובעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בפרט, לא כל שכנ בעבירה של חבלה בכונה חמירה כבעניינו" (ראו ב-ע"פ 19/799 צ'קן נ' מדינת ישראל (פורסם בנובו, 19.07.18), בפט' 10).

בחינת נסיבות ביצוע העבירה מובילת למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן אינה ברף הבינו-נו;

כאמור, בהודאת הנאים מיום 30.06.19 הובהר כי ברקע לביצוע העבירה סכוסר מתמשך הקיים בין הנאשם 1 לבין

עמוד 2

אבי, שהגיע לשיאו עם סילוקו של הנאשם 1, ביחד עם הנאשם, בנו, מביתם. המתלוון תפס צד בסכסוך, והדבר הגיע לכדי התנגשות של ממש. עוד עלה כי חודש לאחר האירוע נשוא כתב האישום, הגע המתלוון מלאוה על ידי מסטר אנסים, והחברה תקפה את הנאשם 1 והנאשם שבפני. מتس考ר שירות המבחן עליה גם כי הנאשם פעל באלימות לאחר שהבחן באלימות שהופנתה כלפי אבי, הנאשם 1. יהו הסיבות אשר היו, ברוי כי לא ניתן להעניק הצדקה או הכרח להtanegot אלימה, ומוטב היה לכלל הצדדים לנגן גדרים חוקיות לפתרון הסכסוך.

באשר לעוצמת האלימות, כתב האישום המתוון מדובר בעצמו, ועלה ממנו מפורשות כי חלקו של הנאשם קטן מחלקו של הנאשם 1, אבי, בכלל, בעיקר, בעיטה בנאשם בעודו על הרצפה. בהמשך, ניסה הנאשם לאיים ולתקוף אותו באמצעות קרש, אולם נעצר על ידי אחרים שהפרידו בין הצדדים.

בחינת מדיניות הענישה הינהאגת מעלה כי בעבירה בה הורשע הנאשם, משיטים בתיהם המשפט מנעד רחוב של עונשים. יודגש כי כל אירוע אלימות שונה בנסיבותיו מקרים אחרים, ועל כן ישנה חשיבות יתרה לעמדות על נסיבות ביצוע העבירה כפי שmobאות בכתב האישום (ראו והשוו, **שינויים המחייבים**, ענישה ומתחמי עונש הולם במקרים הבאים: רע"פ 18/310 **אשרוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.02.18); רע"פ 14/7592 **אשרי שמעוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.11.14); רע"פ 13/2114 **עבד אל האדי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.03.13); רע"פ 16/8822 **בן עזרி נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.11.16)).

בשים לב לכלל האמור לעיל, אני סבורה כי על מתחם העונש ההולם לנوعו בין מספר חדשני מסר שיכל וירצוז בעבודות שירות לבין 12 חודשים לפחות בפועל.

העונש המתאים

ה הנאשם נעדר עבר פלילי וזוהי לו הסתככות ראשונה בפליליים. מتس考ר שירות המבחן עליה כי נטל אחריות למשvio. שירות המבחן התרשם כי הנאשם טרם גיבש אישיות, ורקים קושי לביטוי עצמו, וכן העריך כי הסיכוי להישנות עבירה אלימות הוא נמוך. לצד זאת, המלץ השירות להשיט עליון עונש מסר בעבודות שירות שהוויה עבورو גורם מרתייע.

עוד אשכול לזכותו של הנאשם את הודהתו בכתב האישום המתוון. אכן, הודהת הנאשם ניתנה בפתח דיון ההוכחות בעניינו, ולאחר הגעת העדים לבית המשפט. עם זאת, הודהה זו חסכה, במידה מה, מזמןו של בית המשפט וכן חסכה מן העדים את הצורך להעיד.

נסיבות האישיות של הנאשם פורטו אף הן בתס考ר שירות המבחן, ועליה מהן כי הוא אב לתינוק בן מספר חדשים, והוא ורעייתו מתגוררים עם משפחתו המורחבת בדוחק כלכלי.

זאת ועוד; העונש שיושת על הנאשם צריך שיבוא בהלימה מסוימת לעונשו של הנאשם 1, וזאת בהתאם לעיקרונו האחדות בענישה. כיצד, עקרון זה זכה במרוצת השנים למעמד מיוחד בשיטתנו המשפטית. בשורה ארוכה מאוד של פסקי דין נקבע כי על הערכאות הדיניות להקפיד על עקרון זה, ובפרט כאשר עסקין בנאים שהורשו במסגרת אותה הפרשה, לרבות שמירה על מדרג הולם בין העונשים לבין מידת האשמה בסיס המשעים בהם הורשו (ראו לעניין זה: רע"פ 18/2166 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.05.17), בפסקה 10). לצד זאת הובהר כי " אכן, אין הדבר נכון בכלל "מתמטי" שבlude אין, כי אם מבין מכלול השיקולים הרלוונטיים לגזירת העונש" (ראו רע"פ 17/27 **בסל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.12.12) בפסקה 11). "שם עקרון זה על נסיבות ביצוע העבירה מוביל

למסקנה לפיה יש להשิต על הנאשם עונש מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות.

איןני שותפה לדעת ההגנה לפיה יש להסתפק בענישה צופה פנוי עתיד. ענישה כאמור איננה עולה בקנה אחד עם מעשי/alienim של הנאשם, כמו גם עם מדיניות הענישה הנוגאת והצורך ליתן משקל לשיקולי הרתעה כללית. מעבר לכך, מצאתי כי יש מקום לאמץ את המלצת השירות ולהשיט על הנאשם עונש מאסר קצר בעבודות שירות אשר יהיה עבورو גורם מרתקע (ומשך לא ראוי לבחון התאמתו לעונש של של"צ, וממילא הדבר גם לא הוצע על ידי השירות או נתען על ידי ההגנה).

בשים לב למצבו הכלכלי ונסיבותיו האישיות כפי שתוארו בתסוקיר, אמנע מהשתתת פיזי או קנס. אbehir כי העונש שייפורט להלן אינו מהוועה חריגה ממתחם הענישה לו טענה המאשימה, שכן היא עצמה טענה לעונש שחורג לפחות ממתחם זה.

אני גוזרת אפוא על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך חודשים. המאסר ירוצה בעבודות שירות. הנאשם יתיצב לתחילה ריצוי ביום 18.03.2020 בשעה 00:08 בפני הממונה על עבודות שירות בכלא באר שבע.

ב. מאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי שלא יעבור הנאשם עבירת אלימות, לרבות איוםים.

מצירות תשליך גזר הדין לממונה על עבודות שירות.

כל שקיים פיקדון בתיק - יושב לנאים.

זכות ערעור בבית המשפט המחויז תוך 45 ימים.

ניתן היום, ח' אדר תש"פ, 04 מרץ 2020, במעמד הצדדים.